

UBI CARITAS EST VERA

Qui cantus sic ordinatur: Ant. Ubi caritas integra canitur a cantoribus et repetitur ab omnibus. Pro opportunitate tamen potest cantari semel tantum ab omnibus. Versus autem alternatim canuntur a duabus partibus chori sibi invicem respondentibus, vel alternatim a cantoribus et a choro. Quando antiphona repetitur, semper ab omnibus canitur.

Auctor ignotus in Italia (saec. IX-X?)

℣. Congre-gá-vit nos in u-num Chri-sti amor. ℣. Exsultémus, et in i-pso iu-cundémur.

℣. Time-ámus, et amé-mus De-um vi-vum. ℣. Et ex corde di-li-gá-mus nos sin-cé-ro.

Ant. U-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

℣. Simul ergo cum in u-num congre-gámur: ℣. Ne nos mente di-vi-dá-mur ca-ve-ámus.

℣. Cessent iúrgi-a ma-lí-gna, cessent li-tes. ℣. Et in mé-di-o nostri sit Christus De-us.

Ant. U-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est. ℣. Simul quoque cum be-á-tis vi-de-ámus.

℣. Glo-ri-á-nter vul-tum tu-um, Christe De-us: ℣. Gáudi-um, quod est imménsum, atque pro-

bum. ℣. Sá-cu-la per infi-ní-ta sæ-cu-ló-rum.